



רע"פ 422/19 - אמיר קרני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 422/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אמיר קרני

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ת 26561-08-18 מיום 21.12.2018 שניתן על ידי השופטת ח' זנדברג

המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' זנדברג) בעפ"ת 26561-08-18 מיום 21.12.2018 במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה (השופט א' איתן) בתת"ע 644-05-18 מיום 13.6.2018 וכן על החלטתו מיום 29.7.2018, הדוחה את הבקשה שהגיש המבקש לביטול פסק הדין.

2. המבקש הורשע, לאחר שלא התייצב לדיון בעניינו, בשימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעודו רוכב על אופנוע,



עבירה לפי תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. בית משפט השלום השית על המבקש קנס בסך 1,000 ש"ח.

3. המבקש הגיש בקשה לביטול פסק-הדין בטענה כי לא קיבל הזמנה להישפט. נטען כי לא ניתן אישור מסירה להזמנה לדין וכי הוא לא ידע על תאריך הדין הצפוי, ומשכך יש לתת לו את הזכות להגן על עצמו ולתת לו את יומו בבית המשפט.

4. בית משפט השלום דחה את בקשתו לאחר שקבע כי ההזמנה לדין נשלחה למבקש בדואר רשום עם אישור מסירה שעליו נכתב "לא נדרש". משכך, ובהתאם לתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קמה חזקת מסירה אותה המבקש לא סתר.

5. המבקש שב על טענותיו בפני בית המשפט המחוזי, ואלו נדחו בשנית תוך שנקבע כי המבקש לא עמד בנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר "מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן", כאמור בתקנה זו. כמו כן, המבקש לא הצביע על חשש לעיוות דין בעניינו, אם לא יבוטל פסק הדין, כאמור בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982.

6. מכאן הבקשה שלפניי במסגרתה חוזר המבקש על טענותיו כפי שנטענו בערכאות דלמטה, וטוען כי לא קיבל את ההזמנה לדין, וכי אין כל "היגיון" בעבירה שיוחסה לו, שכן לשיטתו לא ניתן לשוחח בטלפון נייד בזמן נהיגה באופנוע.

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כשנסיבות המקרה מעוררות שיקולי צדק ייחודיים או חשש מפני עיוות דין.

9. הבקשה שלפניי לא עומדת באמות המידה האמורות. עניינה בנסיבות האישיות של המבקש, והיא אינה מעוררת כל שאלה עקרונית. כמו כן, לאחר שבחנתי את פסקי דין של הערכאות דלמטה וכן את בקשתו של המבקש על נספחיה, לא שוכנעתי כי יש חשש בנסיבות העניין לעיוות דין.

10. הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, ט"ו בשבט התשע"ט (21.1.2019).

ש ו פ ט